

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžo/70/2014
Identifikačné číslo spisu:	6014200537
Dátum vydania rozhodnutia:	13.09.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6014200537.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a zo sudcov JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a JUDr. Jarmily Urbancovej, v právnej veci žalobcu: HOLTON, s.r.o., so sídlom Krtíšska 670, Želovce, IČO: 45 525 609, zastúpený advokátom: JUDr. Máriaus Vladovič, sídlom Nemocničná 16, Veľký Krtíš, proti žalovanému: Národný inšpektorát práce, sídlom Masarykova 10, Košice, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. S/2014/00954-2.1, O-26/2014 zo dňa 20. februára 2014, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/73/2014-30 zo dňa 27. augusta 2014, jednomyselne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/73/2014-30 zo dňa 27. augusta 2014 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len krajský súd) napadnutým rozsudkom žalobu žalobcu zamietol a náhradu trov konania mu nepriznal.
2. Krajský súd odôvodnil svoje rozhodnutie, že žalovaný náležite vyhodnotil výsledky vykonaného dokazovania a stotožnil sa so záverom žalovaného, že žalobca ako zamestnávateľ nevykonal preukázateľne zaškolenie postihnutej zamestnankyne A. W. z predpisov na zaistenie bezpečnosti práce, vrátane bezpečnej manipulácie so strojmi a zariadeniami pred nástupom do zamestnania. Z pracovnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom ako zamestnávateľom a zamestnankyňou A. W. zo dňa 13.06.2013 vyplýva, že obsahuje klauzulu „zamestnanec svojim podpisom potvrdzuje, že bol riadne oboznámený s predpismi o BOZP, s protipožiarnymi predpismi a predpismi o práci na pracovisku, ktoré musí pri svojej práci dodržiavať.“ Pokiaľ žalobca vytýkal žalovanému, resp. prvostupňovému správnomu orgánu nesprávne vyhodnotenie dôkazu a to pracovnej zmluvy, krajský súd nepovažuje túto námietku za dôvodnú. Podpísanie pracovnej zmluvy zamestnankyňou neznamena, že tvrdenia uvedené v klauzule sú pravdivé. Žalobca nevyvrátil tvrdenia postihnutej zamestnankyne, resp. ďalších vypočúvaných osôb,

ktoré zhodne uviedli, že nebola zaškolená. Poukazovanie žalobcu na svojvoľné konanie postihnutej zamestnankyne je irelevantné vo vzťahu k trestaniu za správny delikt. Rozhodujúcou skutočnosťou nie je pracovný úraz. Jedinou relevantnou skutočnosťou je preukázanie porušenia konkrétnych povinností zamestnávateľa. Námietky žalobcu ohľadom rozsahu poškodenia zdravia postihnutej zamestnankyne, krajský súd uvádza, že žalobca túto uplatnil po dvojmesačnej zákonnej lehote, takže sa ňou krajský súd nezaoberal. Nad rámec tejto skutočnosti krajský súd dodal, že by ju nepovažoval za dôvodnú, pretože vychádzal z klasifikácie pracovného úrazu vyhotovenej MUDr. Q. S. zo dňa 11.07.2013.

3. Právne odôvodnil krajský súd svoje rozhodnutie ustanoveniami § 2 ods. 1 písm. a/ bod 3, § 19 ods. 1 písm. a/ zákona č. 125/2006 Z.z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z.z., § 7 ods. 1 písm. a/ zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci.

4. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v súlade s § 240l ods. 2 O.s.p..

II.

5. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) odvolanie z dôvodov nesprávne vyhodnoteného dôkazu - pracovnej zmluvy a navrhoval napadnutý rozsudok zmeniť a rozhodnutie žalovaného zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Postihnutá svojim podpisom na pracovnej zmluve potvrdila, že pri uzavretí zmluvy bola riadne oboznámená s predpismi BOZP. Podľa § 7 ods. 1 písm. a/ zákona č. 124/2006 Z.z., zákon neuvádza konkrétny spôsob, akým má byť zamestnanec oboznámený, ukladá len povinnosť zamestnávateľovi to vykonať preukázateľne. Náplň práce postihnutej tvorilo len triedenie, strihanie a balenie materiálu. Poškodená konala svojvoľne a nad rámec svojej pracovnej činnosti, bez toho, aby dostala priamy pokyn od svojho nadriadeného T. P., ktorý jej výslovne povedal, aby počkala, kým jej on sám nepríde prestrihnúť oceľové pásky.

III.

6. Žalovaný sa vyjadril k podanému odvolaniu žalobcu a navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť.

Uviedol, že tvrdenia žalobcu korešpondujú so žalobnými dôvodmi. Z obstaraných dôkazov - zápisníc o podaní informácie poškodenou, pánom S. K. a pánom T. P. je zrejmé, že pani W. neabsolvovala vstupné školenie z bezpečnosti práce, ale len oboznámenie sa s pracoviskom. Čo sa týka údajného svojvoľného konania poškodenej, žalovaný uvádza, že z výpovede p. P. nevyplýva tvrdenie žalobcu, že by bolo poškodenej výslovne zakázané prestrihnúť oceľovú pásku.

IV.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámené verejné vyhlásenie rozhodnutia na úradnej tabuli najvyššieho súdu a na jeho internetovej stránke www.nsud.sk <., najmenej päť dní vopred, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

8. V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Súd v intenciách § 244 ods. 1 O.s.p. preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi.

9. Podľa §2 ods. 1 písm. a/ bod 3 zákona č. 125/2006 Z.z. inšpekcia práce je dozor nad dodržiavaním právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci vrátane predpisov upravujúcich faktory pracovného prostredia.

Podľa § 19 ods. 1 písm. a/ zákona č. 125/2006 Z.z., inšpektorát práce je oprávnený uložiť pokutu, ak tento zákon neustanovuje inak, zamestnávateľovi za porušenie povinností vyplývajúcich z tohto zákona, z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a/ prvom bode až treťom bode, šiestom bode a ôsmom bode alebo za porušenie záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv až do 100 000,- €, a ak v dôsledku tohto porušenia vznikol pracovný úraz, ktorým bola spôsobená smrť alebo ťažká ujma na zdraví, najmenej 33 000,- €.

10. Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Najvyšší súd z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu zistil skutkový stav tak, ako je podrobne popísaný v rozsudku krajského súdu, preto skutočnosti účastníkom známe nebude nadbytočne opakovať, s jeho odôvodnením, ktoré považuje za úplné, vyčerpávajúce a dostatočne výstižné sa stotožňuje v celom rozsahu, a len na doplnenie a zdôraznenie správnosti dodáva:

11. Predmetom tohto prieskumného konania je rozhodnutie žalovaného, ktorý potvrdil rozhodnutie prvostupňového orgánu č. 164/13-1.0/pok/r. zo dňa 16.12.2013, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 33 000,- € podľa § 19 ods. 1 písm. a/ zákona č. 125/2006 Z.z. za správny delikt spočívajúci v porušení povinností vyplývajúcich z tohto zákona, a to konkrétne § 7 ods. 1 písm. a/ zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, spočívajúce v tom, že žalobca ako zamestnávateľ nevykonával preukázateľné zaškolenie postihnutej A. W., nar. 06.02.1979, pracovná zmluva zo dňa 13.06.2013, z predpisov na zaistenie bezpečnosti práce, vrátane bezpečnej manipulácie so strojmi a zariadeniami pred nástupom do zamestnania. Pri závažnom pracovnom úraze dňa 13.06.2013 utrpela ťažkú ujmu na zdraví - ťažký úraz ľavého oka so zanechaním trvalých následkov.

13. Najvyšší súd zhodne s krajským súdom dospel k záveru, že žalovaný vykonal dostatočné dokazovanie a jednotlivé dôkazy dostatočne vyhodnotil. Námietky žalobcu v odvolaní ohľadom toho, že zákon neuvádza konkrétny spôsob, akým má byť zamestnanec oboznámený s právnymi predpismi BOZP sú právne bezvýznamné. Dôkazné bremeno ohľadom preukázania, že oboznámil každého zamestnanca s predpismi BOZP podľa § 7 ods. 1 písm. a/ zákona č. 124/2006 Z.z. je na zamestnávateľovi. Tento musí s istotou preukázať, že každého zamestnanca oboznámil s uvedenými predpismi, pričom vyhlásenie v rámci pracovnej zmluvy nepostačuje. Je celkom obvyklé, že zamestnávateľ uskutočňuje za týmto účelom školenia pre svojich zamestnancov, ktorí potvrdia svojim podpisom na samostatnej listine, že boli s týmito predpismi BOZP oboznámení. Je taktiež úplne irelevantné, čo tvorilo náplň práce zamestnankyne A. W. a či konala nad rámec svojej pracovnej náplne. Pre účely BOZP sú tieto skutočnosti právne nepodstatné a netvoria predmet tohto konania.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p. a neúspešnému žalobcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. 05. 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.